

MacDonaldová, Betty, Paní Láryfáry, Praha : Lika klub/Knižní klub, 1996

<p>1. Když se Eda dost vynadával na chrousta, asi za pět nebo deset minut pomaloučku vstal a zvedl jednu ponožku. Dlouho na ni upínal zrak, jako by čekal, že ho osloví lidským hlasem, a pak ji znovu pustil na zem.</p>
<p>2. Jediná potíž byla v tom, že si Hubert nechtěl uklízet hračky. Když mu maminka stlala postel, musela obcházet železniční tratě a přeskakovat elektrický vláček.</p>
<p>3. „To byla ale drzost, Majko! Že se nestydíš! Až dojdeš svačinu, půjdeš do svého pokoje a zůstaneš tam až do večere. Budeš přemýšlet o tom, jak jsi byla hubatá.“</p>
<p>4. „V tomhle pokoji je všechno moje, nikdo mi tu nebude na nic sahat! S tímhle si nemůžeš hrát, to je moje! Hned polož můj míč! Sundej moje brusle!“rozčiloval se Jarda.</p>
<p>5. „Ještě jednu hru, mamííí. Jenom chvilinku, prosííím, mami! Nám se nechce! Nech nás ještě chvíli, maminko! Moc tě prosíme! Úplně každý je ještě po osmé hodině vzhůru!“smlouvala Zuzanka.</p>
<p>6. Alan se začal šťourat v talíři vidličkou a pomalu nabírat kaši. Vzal lžící, roztržitě uđobl z talíře jednu vločku a pomalu si ji zasunul do pusy. Byl tak zaujatý svým nimráním, že ani neslyšel vracející se maminku.</p>
<p>7. „Já mám jít po schodech první! „To není pravda, dnes jdu já!“ „Tys šla včera! Ty podvodnice podvodnická!“ hádala se Janka. „Ty jsi ještě větší podvodnice!“</p>
<p>8. „To je moje ponožka, dej ji sem!“tahala za ni Janka. „Ani mě nenapadne!“odpověděla Anka. Plesk! Bum! „ Anka mě mlátí!“</p>
<p>9. „Paní Matysová jim řekla, že Markéta šla na houby a smekla se, a ona slyší, že vlezla do trouby a spekla se. Pak jsem si povzdechla, že mi z toho jde hlava kolem, a ona slyší kde je kráva s volem?“</p>
<p>10. Vendulka pohodila hlavou: „Dej si pozor, nebo na tebe povím, že sis už pět dní nečistil zuby! A žes včera večer četl pod peřinou! A ta játra, co jsme měli minule k večeri, žes hodil Puntřovi!“</p>
<p>11. Mlask, srk, hlt, žbluňk! Kryštof Novák právě dopil mléko. Mlaskal tak vydatně, jako by nablízku kdosi plácal rukou do bláta, srkal jak prasátko. A hltavé polykání bylo slyšet přes celou kuchyň.</p>
<p>12. „Neskákej mamince do řeči, Štěpáne! Nepřekřikujte se pořád! V tomhle domě se už několik týdnů nikomu nepodařilo dokončit větu!“</p>

<p>13. Navzdory svým slibům Šárka odpoledne převrhla sklenice s mlékem, šlápla Mindě na tlapku, rozbila okénko u sklepa a rozšlapala dva výhonky pnoucí růže. Plakala a omlouvala se sice, ale za chvíli zase hrom,bum,bác!</p>
<p>14. „Je mi špatně,“ sténal Jožka. „To se ví, nechce se ti do školy!, ušklíbl se Honza. „Včera jsi taky kňučel a hekal, dokud jsme neodešli, a pak ses zničehonic uzdravil.“</p>
<p>15. „Když dnes prší, můžeš Tomáši dodělat to svoje letadlo.“ „To mě neba.“ „Tak si oprav řetěz u kola.“ „To mě taky neba.“</p>
<p>16. „Mám kovbojské kalhoty,“ vytahoval se Franta .“ Býval jsem totiž kovbojem. Chytil jsem do lasa divoké býky a jezdil na nich při rodeu. Na to jsou potřeba speciální kalhoty. Jdu si je vzít.“</p>
<p>17. Renata má milion zvířat a zapomíná je krmit, takže všechna piští, štěkají, kňučí, mňoukají, dupou a šplouchají a my v noci nezamhouříme oka. Už si s tou holkou nevím rady!</p>
<p>18. Vojta vzal kufřík s nářadím a zamířil k vodovodnímu kohoutku. Během chvíličky ho utrhł. Pak se vydal na dvorek a rozbil pumpu, odšrouboval zvonek u vrátek, nakonec rozebral i kufřík. Všechno pokazil.</p>
<p>19. „Nezhasínej, mami. Nemůžu spát potmě. Prádelník mi připomíná strašlivou gorilu, záclona čarodějnici a lampa zlého trpaslíka,“ kňučela Blanka.</p>
<p>20. „Díval ses do košíku?“ „ Do jakého košíku?“ podivil se Martin. „Co leží pod oknem. Copak jsi ho neviděl?“ „Aha, ty myslíš tamten!“ podivil se, jako by v ložnici bylo košíků aspoň sto.</p>
<p>21. „Tomu říkáš Filipe zábava, když někdo švidrá očima a vyplazuje jazyk, aby si dosáhl na špičku nosu, stříhá ušima, stojí na hlavě a odříkává přitom abecedu popředu i pozpátku? Pořád někomu děláš kašpárka.“</p>
<p>22. Melanii nic neschází, ale brečí kvůli každé maličkosti. V obličejí je rudá a opuchlá, někdy vypadá, jako by ji poštípaly vosy. Pořád bulí.</p>
<p>23. Rodiče netušili, že Mikuláš mlátí menší kluky, pošťuchuje děvčata, hází kameny po ptácích, bije štěňata, schválně trápí kočky. Vůbec je nenapadlo, že by byl schopen takových zlomyslností.</p>
<p>24. „Všichni ve třídě by si jistě rádi Terezko poslechli, co tak veledůležitého jste si potřebovaly říct, že to nemohlo počkat, než dočtu pohádku,“ prohlásila paní učitelka.</p>

MacDonaldová, Betty, Paní Láryfáry, Praha: Lika klub/Knižní Lika klub/Knižní klub 1996

POZORNĚ SI PŘEČTI TEXT

Zkus doplňovat slova, které se do vět hodí.

1	Eda .....vstal.
2	Hubert .....hračky.
3	Majka bude.....o tom, jak byla.....
4	Jarda nechce nikomu nic.....
5	Zuzana.....: „Ještě chvíli, mami.“
6	Alan byl zaujatý svým.....v jídle.
7	Anka .....Janku
8	Janka se pořád s někým.....
9	Markéta špatně.....
10	Vendulka vyhrožuje, že někomu něco.....
11	Kryštof vydatně.....a.....jak prasátko.
12	Štěpán.....mamince do.....
13	Šárka.....sklenice,.....okénko,.....
14	Jožka.....jít do.....
15	Tomáš říká, že ho nic.....
16	Franta si pořád něco.....
17	Renata zapomíná.....
18	Vojta všechno.....
19	Blanka nemůže.....potmě.
20	Martin.....košík pod.....
21	Filip pořád.....někomu.....
22	Melanie.....kvůli každé .....
23	Mikuláš.....kluky,.....děvčata,.....kameny
24	Tereзка.....počkat, až paní učitelka.....

ŘEŠENÍ

Zkus doplňovat slova, které se do vět hodí.

1	Eda pomaloučku vstal.
2	Hubert nechtěl uklízet hračky.
3	Majka bude přemýšlet o tom, jak byla hubatá .
4	Jarda nechce nikomu nic půjčit .
5	Zuzana smlouvala : „Ještě chvíli, mami.“
6	Alan byl zaujatý svým nimráním v jídle.
7	Anka mlátí Janku.
8	Janka se pořád s někým hádá .
9	Markéta špatně slyší .
10	Vendulka vyhrožuje, že někomu něco poví .
11	Kryštof vydatně mlaskal a srkal jak prasátko.
12	Štěpán skákal mamince do řeči .
13	Šárka převrhla sklenice, rozbila okénko, rozšlapala výhonky
14	Jožka nechtěl jít do školy .
15	Tomáš říká, že ho nic nebaví .
16	Franta si pořád něco vymýšlí .
17	Renata zapomíná krmit zvířata .
18	Vojta všechno pokazil .
19	Blanka nemůže spát potmě.
20	Martin nevidí košík pod oknem .
21	Filip pořád dělá někomu kašpárka .
22	Melanie brečí kvůli každé maličkosti .
23	Mikuláš mlátí kluky, poštuchuje děvčata, hází kameny...
24	Tereзка nemůže počkat, až paní učitelka dočte pohádku.

Metodický pokyn:

Seznámení s hlavními hrdiny knihy (každý úryvek souvisí s jinou kapitolou knihy).

Výchovné využití knihy.

Využití ke vzájemné spolupráci s žáky 2. stupně

(Projekt Láry-fáry -2008/2009 Sovadníková-Macíková)

Původní záměr rozčlenění na 24 částí byl dán počtem žáků ve třídě. Každý žák si měl připravit tichým čtením pouze tu část, která mu byla určena.

Děti dále mohou číst společně se třídou každý svůj úryvek nahlas nebo mohou třídu stručně seznámit s obsahem svého úryvku.

Následující práce může být společná nebo i samostatná, záleží na učiteli.

Pokud budou děti pracovat samostatně, je lepší jim zadat doplňování slov nejprve ve větě, která se týká jejich textu (čísla textu a čísla vět v pracovním listě jsou stejná), aby je neodradilo velké množství textu. Postupně si mohou sami doplňovat podle textu další věty, každý svým tempem.

Pracovní list může pak učitel s dětmi kontrolovat společně. Podmínkou není, aby všichni měli všechno, ale hlavně aby se každý pokusil správně doplnit tu „svou“ větu. Pokud děti pracují jen samostatně, list odevzdají a učitel sám zjišťuje, kolik každý žák zvládl. Cílem samostatné práce není zvládnout vše, ale spíše individualizovat výuku.

Další hodiny čtení mohou děti navázat a během dalších aktivit (další šablony) se mohou postupně dopracovat k získání závěrečného obrázku do svého portfolia (Byl jsem seznámen se zákeřnými nemocemi paní Láryfáry.....- vše je připraveno).

Práci je možné dělat už od druhé třídy. U menších dětí je samozřejmě nutné více je řídit.